

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:
SZENTGYÖRGYI EDE.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová
 a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 csak a „Selmeczbányai Hetilap“: az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
 Egy évre. . . . . 4 frt. Egy évre. . . . . 6 frt — kr.
 Fél évre. . . . . 2 „ Fél évre. . . . . 3 „ — „
 Negyedévre. . . . . 1 „ Negyedévre. . . . . 1 „ 50 „
 Egyes szám ára 10 kr.
 Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-
 szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt
 hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Hogy fog ez végződni?

Többször, sokszor foglalkoztunk azzal: miként lehetne és kellene városunk jövedelmeit fokozni, hogy a korral előre haladhassunk és a kor kívánalmainak eleget tehesünk.

Felsoroltuk mind azon jövedelmi forrásokat, melyek rendszeres gazdasági és pénzügyi elbánnás mellett okvetlenül nagyobb jövedelmet hajtottak volna, vagy ha már a múltban nem hajtottak, a jövőben hozni fognának.

Mind ezen jóakaratu, tisztán városunk közérdekét szem előtt tartó felszólalásaink azonban nem eredményeztek egyebet, mint haragot a város vezető tényezői, és megszokott egykedvűséget a nagy közönség részéről.

Most azután egyszerre előáll a városi tanács azzal, hogy mi minden kellene és kimutatja azt, hogy erre a sok mindenre legalább 600000 frt költség fedezet volna szükséges, — de nincs miből.

Szinte gunynak, keserű és csuf gunynak vehetnők a tanács ama előterjesztését, melyet mult keddi közgyűlésünkön mutatott be és melyben felsorolta a szükségessé vált létesítéseket és azok fedezetét 600000 frtot emleget.

Hát nem mondtuk mi mindig, hogy e város szegény, hogy minden jövedelmi forrást fel kell használni arra, hogy a jövedelmi forrás nagybittassék és a mennyire csak lehet, jobban, előnyösebben használtassék ki?

És mi történt?

Erdőinket továbbra is a Popper-czég fogja kihasználni, ha ugyan kihasználhatja ezentul; mert úgy vagyunk értesülve, hogy ezen és a

jövő évben alig fog szert tehetni, illetékes körök beavatkozása folytán, épületfára és az előirányzott 54000 frtnyi erdei fajvédelem helyett alig marad a városnak 30000 frt, mely összeget majdnem teljesen felemészti az erdők kezelésének költsége.

Ezen felül a Jalsova és Szikorova nevezetű és teljesen kivágott erdőterületek újbóli beerdősítéséről fog kelleni kellőleg gondoskodni, mi sok pénzt fog elnyelni, mert ezen területek telve vannak hulladék fával, mely fa tűzfának használható volna és annak elhordása — hogy legalább tisztázva legyen ezen utó erdősítésre alkalmas terület — mai napig sem kezdődött meg. Pedig ez a Popper-czég kötelessége volna.

Szóval erdőgazdaságunk, szakemberek nagyon is beavatott és alapos véleménye szerint, több évre úgy szólván bénává van téve a hirtelen megcselekedett rohamos és tömeges kivágatás miatt.

Egész nagy erdőterületek kivágattak és a meglevők meg sem közelítik a kivágott részek értékét; a fiatalosokhoz nyulni pedig éppen bűn volna.

E város erdőgazdasága, daczára minden nemű és bár mely oldalról jövő szépítgetésnek oly desperátus stadiumba került, hogy az — ha így folytatódik — nem jövedelmi, hanem teher forrássá válland.

Oly annyira áll ez, hogy valóban nem tudjuk, nem volna-e előnyösebb e városra nézve, ha erdeink kezelése az állam kincstári kezelésbe menne át bizonyos évi jövedelmi hányad biztosítása mellett.

Igy vagyunk a fogyasztási adókkal is. A

város újból kiadta kezéből e nagy jövedelmi forrást magányosok spekulációjának.

Igy vagyunk általánosságban vett gazdaságunkkal is, mely tervszerűtlen, rendszertelen tétovázásban és tüneményes költséget elemesztő ide-odaságban szenved.

Össze vásárolnak birtokokat, telkeket, házakat és — mi célra?

Lássuk már egyszer ennek nyomát.

De mi több! Bizonyos telekvásárlás történik egy bizonyos célra és . . . fordítatik csak egy is arra? — Sőt egyenesen más, a kívántól távol eső célra fordítatik sokszor, nem sokszor, de a legtöbb esetben.

Például nagy lelkesedéssel fogadta a város közönsége a földmívelési miniszterium azon határozatát, hogy a selmeczi erdészeti akadémia mellé egy gyümölcsfa- és méhészeti gyakorlati iskolát rendez be. És midőn az alkalmas telek átengedéséről volt szó, akkor szintén nagy lelkesedéssel kimondatott, hogy át kell engedni a Zlinszky-féle telket — ingyen.

Ingyen?

Ilyen Selmeczbányán nincs!

Most 8000 frtot kér érte e nemes város, mely örülhetne annak, hogy ily újabb erdészeti intézmény létesítették és hogy az erdész-akadémiát innét el nem viszik.

Bezzeg más város nem gyümölcsészeti és méhészeti iskolának, de az egész erdész-akadémiának örömet adna ingyen telket, sőt még talán föl is építtetné azt. — — —

De most jön a java!

Miután a város egy egészséges rendszert nélkülöző, kapkodó gazdálkodás mellett oly hely-

A létért való küzdelem.

— Lugovoi után a „Selmeczbányai Hetilap“ számára. —

Az orvos szörnyű izgatottságban jött haza. Az előszobában földre dobta téli kabátját és gyorsan dolgozó szobájába sietett. Miután mind a két ajtót maga után bezárta, viharos lépésekkel méregette föl és alá a szoba parkettjét.

Néhány perc múlva neje, a ki a cselédségtől tudta meg férje hazatértét, bebocsáttatást kért.

— Mit akarsz? — kérdezte nyersen az orvos, mialatt az ajtót egy kis résnnyire fölnyitotta, a nélkül, hogy beeresztette volna.

— Mi bajod édesem, miért zárkóztál el? — nyugtalanodott bátortalanul a fiatal asszony, férjének halvány, beesett arcza és összehorzott haja láttára megrémülve.

— Ugyan hagyj békében! — boszankodott amaz türelmetlenül.

— Hogyan sikerült a műtét? —

— Ó meghalt.

— Ki? az az asszony? — kiáltott föl az orvos neje.

— Nos az, igen! Ugyan menj már, én . . . Erre betette az ajtót és újra hozzáfogott a nyugtalan járkáláshoz.

Az asszony az ablakhoz lépett, forró homlokát a hideg üveghez szoritotta és ideges figyelemmel leste férje lépteit, melyek a szomszédos szobából feléje hangzottak. Jól hallotta, hogy néha megállt, azután ismét annál sebesebben neki indult.

Igy elmúlt egy félóra. Az inas jelentette, hogy találva van.

— Menjete csak nélkülem az ebédhez! — mondta az orvos, a kit neje ujjalag fölkeresett. Egy pillanatra megállapodott a bezárt ajtó előtt és azután lassan, lehorgasztott fölvel távozott az ebédlőbe, a hol anyja és nővére már várakoztak reá.

Az orvos pedig tovább aprózta sétáját és azon törte magát, hogy az egész szerencsétlenség horderejét mérlegelje, a mely ma reggel csödtül fejére szakadt.

Tarka sorozatban vonultak el lelki szemei előtt a jelen képei, összebonyolódva a mult és a jövő képeivel, a melyek a mai nap eseményeivel valamiféle kapcsolatban voltak.

Hát az ő vélke, hogy mindez így esett meg? Hát ezt akarta ő? Latba vetette elismert sebészi tudását, hogy a műtét sikerüljön. Persze a betegség fölismerésében tévedett. De hogy fogadhatta volna el az orvosi tanácsban részt vett, gyűlölt vetélytársának ellenvéleményét, mikor minden egyéb külső jel az ő diagnózisát támogatta? Tévedni nem emberi dolog-e? De hogy is — hiszen tulajdonképen nem is tévedett . . . És mégis mindenki majd egyedül neki rójja föl bűnül azon nő halálát és az a róka fölül fog kerekedni, rágalmazni fogja őt . . . és vetélytársának balsikerére alapítja ezután saját hírnevét! Általános kiméletlen hajszá indul meg ellene . . . Oh miért? mit vétett?

Az orvos kimerülten leült az ósdi karszékbe és kezeivel arcát eltakarva, iróasztalára könyökölt.

Ő nem hallotta az előszoba esengettyjének éles hangját; de valami velőt hasogató ordítás már a fülébe nyilalott: — Hol a gyilkos? —

Az orvos fölugrott, összeránczolta homlokát és feszülten hallgatózott.

— Hol az urad? . . . Hol az a czudar, a ki orvosnak csufoltja magát? Teremtsd elő, ha mondom! — rikácsolta valaki a kétségbeesett düh esztelen hangján.

— Az ő férje.

Ennek a férfinak a lépéseit hallotta azután a benyíló fogadószobában. Hirielen föltárta a terem ajtaját. A szemben levő ajtó küszöbén mozdulatlan csoportot látott: nejét, anyósát és sógornőjét, a kiknek arcán kinn ült a sejtelmes félelem. A terem közepén azonban állt egy szikár, őszbe csavarodott uri ember bundában, sipkájával a fején. Végtelen izgatottsága megakadályozta nyelvének szabad mozgását, céltalan kézmozdulatokat tett és érthetetlen szokat motyogott maga elé.

— Mit kíván? — kérdezte kissé gögösen az orvos.

— Tehát itt vagy! — tört ki az idegen, mialatt magasra emelt ököllel az orvosra rohant.

Emez nyugodtan védőállásba helyezkedett, a nem várt vendég pedig toroka szakadtából ordított, lábával a padlóra dobbantva: „Gyilkos! Mészáros! Mit cselekedtél! Te megölted őt! Add őt vissza! Add vissza a feleségemet . . . A vádlottak padjára veled, te . . . te . . .“

Az idegen most öntudatlanul levette sipkáját és még hangosabban ordított: „Szibériába veled! A bányákba, hallod? Párbajra hívlek és majd agyonütlek irlalom nélkül . . . Azután megizlelheted, milyen édes a halál . . . Ő nincsen többé! Ez nem fér a fejembe!“ végzett végre csukló hangon.

— Csillapodjék, — válaszolt az orvos. — Ön nem is tudja, hogy mit beszél és ahhoz nem ért, amiről beszél.

zetbe sodortatott, hogy a megállapított költségvetést sem képes betartani . . . milyen indítványt tett a tanács, amit el is fogadott a városi tisztviselőknél kívül 8, mond nyolcz tagból álló törv. hatósági bizottsági gyűlés: hogy adassék a városi pénztárnak 40000 frtra terjedő ellátmány, jobban mondva hitel, — ha úgy tetszik — a tanácsnak indemnitás.

Ez a veleje annak a tanácsi előterjesztésnek, mely pénztári fedezet czime alatt kérte ezt a közgyűléstől és ez azt — nem értve meg alaposan a dolgot — meg is szavazta.

Ezt a pénzt tehát fel van hatalmazva a város tanácsa hitelbe felvehetni és ezt kénytelen is lesz megtenni, mert az előirányzatnak az erdei és más jövedelmei kellő fedezetet nyújtani nem fognak. — E nagyobb összeg után természetesen kamatok is fizetendők; és ki fizeti azt? mint a város közönsége.

Igen ám, de ez még mind nem elég!

A Popper-czég által tett óvadék értékeket már is kénytelen volt a város zálogba tenni a helybeli takarékpénztárnál, hogy rendszeres költségeit fedezhesse . . . Hát ezért nem kell kamatot fizetni?

Tetejébe még más értékpapirokat, — le nem kötött regale-kötvényeket stb. — szintén elzálogosított a város, hogy pénze legyen, pénze, melynek hasznos befektetését sehogy sem tudjuk oly arányban látni, mint azt joggal megkívánhatnók.

Pedig volt pénz és lenne racionális gazdálkodás mellett továbbra is.

Hiszen e város közönsége mai napig sem kapott teljesen kimerítő, precíz elszámolást azon 150000 frtról, mely a vízvezetékre lett a regale-kötvények alapján kölcsönképen felvéve. Már pedig vízvezeték nincs és a 150000 frt sincs meg többé.

Ilyen körülmények között egy cseppet se csodálkozunk azon, hogy sem a vasutra, sem más jövőbeni nagy hasznú befektetésekre a városnak pénze nincsen, de ha így fog tovább tartani a megszokott gazdálkodási rendszer, nemcsak hogy pénze nem, de hitele sem lesz.

Igaza volt tehát lapunknak és a közel jövő még inkább fogja ezt beigazolni, hogy a város gazdasági körében rendszertelenség, megfoghatatlan non-salánsz uralkodik, mely persze lehetetlené teszi haladásunkat, jövedelmeink kellő kihasználását.

Ezt a kapkodó, nem rendszeres alapokon nyugvó gazdasági eljárást meg kell változtatni, ha a ránk tornyosult tömérdek feladatok tömkelegéből helyes és tiszta kibontakozást akarunk találni.

Nem okoljuk mi a felsoroltakkal egyedül csak városunk tanácsát, mely a régi mulasztások nyugét kénytelen most megsínyleni, hanem e város közönségének képviselőiségét is, melynek joga és kötelessége különöse a város gazdasági, tehát életkérdéseibe mélyen bele látni, érdemlegesen intézkedni és a bajokat orvosolni.

— De te értettél hozzá, mikor operáltad, ugy-e? — dühöngött tovább az idegen majdnem őrvöngve. — Hát miért nem hallgattál Obrenoff Milánra? Hiszen ő megmondta neked, hogy ennek jó vége nem lesz. —

— Akkor végeztette volna a műtétet a maga Obrenoffjával! — mérgeskedett az orvos csunyán villogó szemekkel.

— Téged tartottak valamennyien valami rendkivüliségnek — drágább is vagy mint a többiek. Feleségemet Pétervárra akartam vinni, de te nagy szerű hirnevet szerezteél magadnak. Tanár! Elsőrangú sebész! Jobb mint a főváros sebészei! S így halálra operáltad . . . Istenem, mit tettél! . . .

— Tévedés soha sincsen kizárva. —

— De mikor ezer rubelt követeltél, akkor nem tévedtél? A halál nem is büntetés ezért a tettért. Darabokra kellene önt hasítani, tisztelt uram! Csak hallaná, mit mond Obrenoff Milán. . . .

— Nekem tökéletesen mindegy, mit mondanak felőlem, kiváltképpen az, a mit Obrenoff fecseg. Legjobb tudásom alapján cselekedtem és bármi volna is a következménye, tudom, hogy igazam van. És most a dolgra. Mit is akar tulajdonképpen tőlem? Minek jött hozzám?

— Minek? Kifizetted a költségeit, mert a kezemet égeti. —

E szavaknál egy csomó szárubest végott az orvos felé, a melyek, a nélkül hogy találtak volna, szerteszejjel röpültek a szőnyegre.

— Pénzét fölszedheti — szól az orvos főhájázza. — Majd megkapom azt, ha eljárásom hivatalosan igazolva lesz. —

Az öreg ember lerogyott most egy székre. Az

Annak pedig már nagyon megérkezett az ideje, hogy a bajok orvoslását, — figyelmen kívül hagyva a személyi tekinteteket, — elvégre is eszközölje.

Március 15-én.

Virágfakadaskor fejti ki a természet legalkotóbb erejét. A virágtakadásban van az ébredő, erejének öntudatára ébredő természet költészete kifejezve.

S így van az az embernél is.

Midőn az érzelmek bimbói virággá fakadnak, s ezek illata foglalja el az uralmat; midőn nem az a kérdés, lesz-e gyümölcs a virág helyén, de az, vajjon tud-e a fa virágot hajtani?! akkor pezsdül a gélénkebben az élet nedve; s legfogékonyabb az éltető, az erőt adó napsugár iránt a bimbójából kipattanó virág.

S ez az ifjuság.

Az ifjui kor az élet tavasza, teli napsugárral, virágillattal; beviszi ábrándjait, lelkesedését a köznapi élet egyhangúságába.

Ki lelkesüljön, ha az ifjuság nem?! Mindig az ifjuság volt az, mely a magas eszmék, a nagy érzelmek iránt legkönnyebben lelkesedett; az ifjuság az, első sorban, mely a kegyelet ünnepeit megülni feledhetlen kötelességének tartja.

És ez jól van így!

A zászlót erős kar kell hogy emelje; az ifjuság erős karja, melyet még nem tört meg semmisen.

Március 15-ikének megünneplésénél is az ifjuság áll első sorban.

Az akadémiai ifjuság az általunk is közölt program betartásával ünnepelte meg a nagy napot. A nagy zenés mise után, melyen Suszter Zefa urnó gyönyörűen énekelt és a hatóságok és hivatalok is megjelentek, a fiatalok, kísérve nagy közönségtől, a Vigadóba vonult, hol a matinét rendezték. A műsor minden egyes pontja nagy lelkesedéssel és tétsszel lett fogadva. — Délután 3 órákor az ifjuság, ide is a közönségtől kísérve, Szélnaknára vonult, hol szép beszéd kíséretében megkoszorúzták a honvédelméket. — Este az akad. kör hivatalos estélye volt, melyen hatóságaink, hivatalaink és közönségünk is képviselve voltak.

A helybeli ev. lyceum „Petőfi önképzőköré” minden tekintetben sikerült ünnepélylyel ülte meg március 15-ét. Lelkesedtek az ifjak és lelkesedett a városi vigadó termét teljesen betöltött közönség is. Már az ünnepély kezdete előkészíté e mindenkit átható hangulatot: ifjuság és közönség együtt énekelte a Hymnust. A szavaltatok sorát Bogisich Gyula VIII. o. tanuló nyitotta meg, derekasan megküzdve Petőfi Nemzeti dalának, a „Talpra magyar”-nak nehézségeivel. Petőfinék egy másik, de kevésebbé ismert vészkiáltását „A nemzethez” címűt Schweitzer Iván VIII. o. t. adta elő nagy hatással. Ábrányi Emil két alkalmi költeménye: „Március 15-én” és „Honvédek sirja fölött” Jeszenszky Gyula és Hénél Gyula VIII. o. tanulóknak talált jó előadókra; különösen az utóbbinak sikerült a befejezés fokozása. Gondos tanulmányról tettek tanúságot a prózai dolgozatok. Lipovszky Pál VIII. o. t. a nap jelentőségét méltatta, Kátai Jenő VIII. o. t. március idusáról, mint a sajtószabadság napjáról értekezett, mit a közönség azzal jutalmazott, hogy őt, ki nem maga adta elő dolgozatát, a pódiumra szólította. Mély gondolatok jutottak szép kifejezésre Lugosi István VIII. o. tanulóknak Emlékbeszédében a szabadságharcban elhunytak fölött; kár, hogy hangja nem tölt

orvos vizet hozatott, a melybe csillapító szereket csöpögtetett. A kimerült ember ridegen felrelökte a poharat és fogai között mormogta: — Engem is meg akarsz ölni . . . és nekem gyermekeim vannak. —

— Ugy hát pusztuljon innét! — ordította a türelmét vesztett orvos és szilajul becsapta maga után a dolgozószoza ajtaját.

Az öreg ember lassan sarkon fordult és szintén elhagyta a szobát. Azalatt az írás, a cselédek buta mosolygásával összeszedegette a bankókat és urnójának parancsára, velük az eltávozott látogató után rohant.

— Édesem! Az isten szerelméért, magyarázd meg, hogy mit jelentsen az a szörnyű jelenet? — fordult az asszony könyekbe fuló könyörgéssel az orvoshoz, mialatt a dolgozószozába benyitott.

Férje az ottománon hevert. Arcza komor volt. Nejére pillantott és tompán így szólt: „Megkezdődött már . . .”

— Mi kezdődött meg? —

— A mit most éppen láttál. —

Telve rémülettel a látszólag összefüggéstelen szavak miatt ismételte lázas kérdésével a nő: — Kérlek, mi kezdődött meg? —

— A hajsza — felelte az orvos röviden.

Az asszony remegő térdekkel és kifejezéstelen arczczal bámult férjére, a ki rövid idő múlva tovább folytatta esendesen, mintha önmagához beszélné:

— Ő nyerte meg a játszmát! Az a nyomorult Obrenoff! A létért való küzdelemben néha mindent egyetlen kártyára kell raknia az embernek. Vesztettem. Most mehetek Pétervárra, ahol engem senkisé ismer, szegények orvosának. Előről kezdhetek mindent . . . oh! . . .

hette be a zsuffolt termet. Ha mindezekhez még hozzá vesszük a lyceumi vegyeskarnak három kifogástalanul előadott énekét, mely minden részletében a gondos vezető, Fekete István tanárt dicsérte, elmondhatjuk, hogy a „Petőfőkör” ez évben is szép tanúságát adta folytonos haladásának, örömeire az iskola minden barátjának, de bizonynyal legnagyobb örömeire az ő lelkes vezetőjének, Jankó János tanárnak.

— **Március 15-ét** Hodruson és Bélabányán is méltóan ünnepelték meg. Bakabányán az ünnepségen Veigel Samu államiskolai igazgató-tanító és Cziglian Gyula jegyző tartottak lendületes hazafias beszédeket. Az ünnepélyen részt vett az éppen ott időzőt Kubányi Károly honli tanfelügyelő is.

— **Március 15. Bábban.** A báb-vidéki kaszinó egyesület tagjai a környék intelligentiájával ezidén is a szokott nagy lelkesedéssel ünnepelték meg március idusát. Az ünnepélyt a kaszinó egyesület diszgyűlése nyitotta meg hol is a diszbeszédet Báb mező városának örök ifju szónoka Sántha főtisztelendő ur az egykori lelkes honvéd lelkész tartotta. A diszkozgyűlésen szép hölgykoszoru, számos vendég, az egyleti tagok legnagyobb része vett részt. A diszkozgyűlést este banquet követte. Az ünnepélyt az egylet tevékeny elnöke Toldy Zsigmond ur rendezte s övé és a választmányé az érdem, hogy oly jól sikerült. A báb polgárság külön ünnepelte Hruskovits polgártárs vendéglője helyiségeiben március 15-két. A lelkesedés a polgárság köreiben március idusának 51-ik évfordulója alkalmával nagy volt és a szónok itt ifj. Krajcs János derék polgártársunk volt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Szathmáry Béla pénzügyminiszeri tanácsos, ki néhány napot városunkban töltött visszautazott a fővárosba. — Farbak István orsz. gyűl. képviselő Budapestre visszautazott. — Szájbély Gyula rohonci nagybirtokos, országgyűlési képviselő, kir. udvari tanácsos az elmúlt héten meglátogatta itteni rokonait.

— **Uj diszpolgár.** Horváth Béla főispánunkat a múlt keddi közgyűlésen általános nagy lelkesedéssel, egyhangulag e város diszpolgárává választották meg Sztankay Ferenc biz. tag indítványára, különösen a Hirsch-féle nagy adomány kieszközlése alkalmából. Igaz örömmel üdvözljük mi is új diszpolgárunkat.

— **Esküvő.** Hüttl Dezső műépítész, Hüttl József nyugalmazott miniszeri tanácsos, volt bányaigazgatónk fia e hó 21-én tartja esküvőjét Budapesten a budavári Mátyás templomban Hauszmann Gizellával, Hauszmann Alajos műépítész, műegyetemi tanár bájos leányával. A kiadott családi jelentés így szól: „Hüttl József nyug. miniszeri tanácsos, bányaigazgató és neje született Széki Anna, örömmel tudatják fioknak, Hüttl Dezső műépítésznek f. hó 21-én d. u. 1/2 órákor a budavári Mátyás templomban tartandó egybekelését Hauszmann Alajos műépítész, műegyetemi tanár és neje született Senior Marietta leányával, Gizellával.”

— **Halálozások.** Bähr Károly boszniai kerületi főnök, a török ügyek kormánybiztosa, a Ferencz József-rend lovagja, tartalékos huszárhadnagy életének 35-ik évében Raguzában meghalt. A boldogult, dezséri Boleman István dr. kir. tanácsos és vihnyei fűrdőorvos mostoha fia volt. Özvegyén és Margit leánykáján kívül nagyszámú előkelő rokonság gyászolja az elhunytat. — Fiedler Ferenczné szül. Richter Magdolna e hó 15-én életének 82-ik évében Selmeczbányán meghalt és f. hó 17-én lett nagy részvét mellett eltemetve. Az elhunyt agg urnó rokonsági körébe tartoznak az Aschner, Fiedler, Seide, Ocsosvzky családok.

— **A bányászati államvizsgák** e hó 14-én fejezték be még pedig kedvező eredménnyel. Mind az öt jelentkezett vizsgázó (1 bányász és 4 vaskohász, 1 fémkohász vissza lépett) jó sikerrel tette le e nehéz vizsgát, melyen Szathmáry Béla miniszeri tanácsos mint a kormány kiküldöttje szerepelt.

— **A törv.-hat. biz. közgyűlése,** mely mult kedden ment végbe Sztinyai József elnöklete mellett üdvözlő feliratokat intézett az új miniszterekhez és hálaíratot a lelépett Bánffy Dezső volt miniszterelnökhöz. A kórház nyilvános jellegűvé tétele iránt a város közönsége újból felír a miniszteriumhoz, mely rosszul lehetett informálva midőn a város e kérelmét nem teljesítette. Elrendelte a közgyűlés, hogy a városi pénztár évenként legalább kétszer rovincsoltassék, hogy a Hirsch adomány miatt köszönőirat intéztessék és hogy a városi pénztárnak 40000 frtnyi ellátmány, vagyis fedezeti hitel adassék. A légszeszgyárnak az ismert feltételek melletti adadására nézve meghatalmaztatott a tanács a szerződés megkötésével. A honvédszoborra — nem éppen épületes vita után — 1000 frt és 2000 frtról szóló szavatosság szavaztatott meg és a hely megválasztása és a kivitel eszközése czéljából az ügy vissza vezéreltetett a honvédbizottsághoz. Mi azt ajánlanók, ha egy a nagyközönséget egyben foglaló értekezlet hivainék össze és ez határozzon, hogy hol álljon a szobor; mert hiszen e szobor ügye voltaképpen a nagyközönség és nem csak a törv.-hat bizottság döntése alá kellene hogy kerüljön. Különben is oly kérdés ez, melynek a közvélemény feltétlenül respektálandó és azt megtudni legczélszerűbb volna egy ily néperkezletet egybehívni. Jó ízű derűtséget szült a midőn a tanács a létesítendő intézményekről számolt be és ezeknek költségeit több mint 600000 frtra irányozta elő. A szoborügy és a 40000 forintnyi indemnitás tárgyalásánál összesen 20 tag volt jelen.

— **A honvédszobor javára** Lestyánszky József törv.-hat. biz. tag és Bukovits István mészárosmester polgártársaink 5—5 frtot küldöttek be hozzánk. A 10 frtnyi összeget rendeltetési helyére juttattuk.

— **Az oly hosszú idő óta tartó járvány végre szűnő** félben van. Hodruson azonban a múlt héten még egy családnak, Haring bányamunkás családjának négy gyermekét vitte áldozatul a vörheny. Megrendítő volt ez eset, midőn a szülőknek egy hét alatt négy egészséges, szép gyermekét rabolta el a kiméletet nem ismerő halál.

— **A Selmecz és vidéki kereskedelmi ipar társulat** közgyűlése ma vasárnap d. u. 5 órakor lesz megtartva a „szőlő” szállodában. Ugy halljuk, hogy J. Wankovits Lajos 24 évi elnöklés után lemond tisztségéről, ugyan így Tirts Rezső társulati jegyző is. Ha Wankovits Lajost nem sikerülne szándékáról lebeszélni, akkor helyébe új elnököt és a lemondó jegyző helyébe új jegyzőt választanak. A gyűlés egyik igen fontos tárgyat fogja kezelni a sok év óta vajdó kereskedelmi iskolának, melyet eddig derekasan Tirts Rezső vezetett, végleges rendezése. Az üléshez Holesch István besztérczebányai keresk. és ipar kamarai titkár is eljön mint vendég. Este társas vacsora lesz a „szőlőben”.

— **Rozdonyit bezárták.** Az az ember, kivél városi tanácsunk a honvéd szobor felállítására ügyében tárgyalta, sőt vele már megállapodásra is jött, mint közönséges csaló elfogatott és ellene a bünyvadi eljárás folyamataba tételt. Sietünk azonban kijelenteni, hogy ez az ur (igazi nevén Rosenthal) más városokban is próbált szédelgéseivel szerencsét, de hogy oly szerencsétlenül járt-e, mint nálunk, a hol egy fillért sem kapott előre, azt már nem tudjuk. E kinos historia ne alterálja a mi szobor ügyünket; hiszen itt van a régi és jobbnak, solidabbnak is tetsző terv — a Szihoczky János szobrász terve és modelje, melynek kivitele szintén nem kerülne többé 10000 frtnál és mely model mai napig is a városbáza nagy tanács-termének türelmes falai között várja-feltámadását. — Legyen ezen, mindenesetre kellemetlen, incidens elég ok arra, hogy jövőben ily nemű alkudozások és megállapodások ne folytassanak ismeretlen, jött-ment emberekkel, hanem igenis jól ismert, szolid egyekkel. Mert az ilyen — akár hogy akarjuk takargatni — tapasztalatlan, naiv eljárás, városunkra rásütö a tehetetlenség bélyegén kívül még a krévklerség eltagadhatatlan bélyegét is.

— **A gyógyászati és természettudományi egyesület** gyűlésén múlt szombaton igen érdekes előadást tartott Clement Béla előadása után Schelle Róbert ak. tanár, ki bemutatta a levegő cseppfolyósítására szolgáló gép rajzát, folyékony levegő eltartására szolgáló Devar-gépe palackját, s ugyancsak a folyékony levegő tulajdonságairól, s alkalmazásáról a bányászati robbanásokról értekezett.

— **A betegsegélyező pénztár közgyűlése** márczius hó 12-én lett megtartva a városház tanács-termében Hornyáczek István elnöklése alatt. A múlt évről szóló pénztári jelentés igen kielégítő. Összes bevétel 5458 frt 22 kr., kiadás 5165 frt 75 kr., maradt tehát az év végén 292 frt 47 kr. Gyógyköltségekre 2859 frt 44 kr. lett kiadva, 1188-an nyertek ingyen orvosi segélyt. Mindenesetre nagy jótétemény.

— **A Magyar Turista Egyesület Szitnyaosztálya** e hó 24-én délután 5 órakor a városház tanács-termében tartja rendes évi közgyűlést, melynek tárgyai: 1. Jelentés az osztály évi működéséről. 2. Az 1898-ik évről szóló számadásnak, s a számvizsgálók jelentésének előterjesztése. 3. Az 1899. évi költségvetés megállapítása. 4. Indítványok. Este 7 1/2 órakor társasestély a „Szőlő” vendéglő éttermében.

— **A selmeczai takarékpénztár** közgyűlése Farbaky István adhoc megválasztott elnök vezetése alatt múlt csütörtökön folyt le. A közgyűlés az igazgató választmányunk általunk már ismertetett indítványait elfogadta és érdekesebb momentuma az volt, hogy a honvédszoborra egyelőre csak 100 frt szavazott meg azzal, hogy a jövő évi közgyűlés majd a 900 frtot megszavazhatja, hogy így az 1000 frt meglegyen. Az igazgatósági tagságról visszalépett és újabb megválasztását inkompatibilis okokból ellenző Kachelmann Károly és az elagott Nagy István helyébe Ács József és Farbaky István választattak meg. A többi igazgatósági és felügyelő biz. tagok mind megmaradtak és az osztály részvényenként 35 frtba állapított meg, mely már most felvehető.

— **A vöröskereszt-egylet** selmeczai választmányának közgyűlése e hó 14-én d. u. 5 órakor lett megtartva Szitnyai József alelnök s Farbaky István társelnök elnöklése mellett. A közgyűlés mely részvételének adott kifejezést az egyesület fővédnökének, a feledhetlen emlékü. királyné, Erzsébet halála fölött. Azután jegyzőkönyvi köszönet lett szavazva Farbaky Istvánné, társelnöknek, dr. Stuller Gyula pénztárosnak és György Gusztáv titkárnak önzetlen munkálkodásukért. Ezek után Szitnyai József bezárta a gyűlést, azon óhajának adva kifejezést, vajha a közönség s a tagok nagyobb érdeklődést mutatnának e nemes czélu egyesület iránt.

— **Érdekes képmutatványok.** A M. T. E. Szitnya-Osztályának f. évi márczius 19-én (vasárnapon) d. u. 5 órakor a bányászati és erdészeti akadémia Belházi-féle ház tantermében elektromos fényvel vetített következő képmutatványai lesznek láthatók: Csorba-tó vasút hét képben. Csorbai-tó három képben. Kis-tó. Clotild-ut háttérben a Tatra-csucs. Mlinicza-völgy két képben. Furkota és Nefcerka-völgy öt képben. Mengusfalvi-völgy és tengerszemcses tiz képben. Felkai völgy. Lengyelnyereg négy képben. Tarpalaki-völgy és öt-tíz tizenegy képben. Belépti díj 10 kr. A képek bemutatását és magyarázatát Dr. Schwartz Ottó főbányatanácsos, Zalányi János és Vitális István lyceumi tanár urak voltak szívesek elvállalni. A tegnapi esti előadás oly pompás sikerült, hogy az érdeklődők figyelmét felhívjuk az élvezetes és tanulságos előadásra. A csekély 10 kros belépti díjjal is elősegítjük a Szitnya-Osztályt a ban, hogy mindnyájunk számára utakat csináljon és a gyönyörű pontokon padokat és asztalokat állítson fel. Kívánatos, hogy az Osztály jövőre még a tél elején kezdje meg

ilyes előadásait, melyek felköltik az érdeklődést a testnek és léleknek igen hasznos turisztaság iránt.

— **Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület** tagjaihoz Andreics János, petrozsényi bányagazgató felhívást intézett, melyben az egyesület működő alelnöke: Soltz Vilmos, titkárja: Litschauer Lajos és pénztárnoka: Pachmayer János érdemeinek kellő méltatása mellett arra kéri fel az egyesület tagjait, hogy ezen elismerésük jeléül az egyesület fentemelt három tisztviselőjének közadakozás útján emléktárgyakat nyújtsanak át. E felhívásra vonatkozólag Litschauer Lajos; az alelnök és pénztáros nevében is, a tagtársakhoz fordul a Bányászati és Kohászati lapokban s kijelenti, hogy semmi szín alatt sem fogadnak el mást mint erkölcsi elismerést, mely legszebb jutalmat képezi. Törekvéseik a bányászat és kohászat érdekeinek előmozdításában önzetlenek, s abban lelki a jutalmat, ha e törekvéseket a siker koronázza. Ha a t. tagtársak ki akarják fejezni elismerésüket, fejezzék ki avval, hogy az egyesület ügyét karolják fel, gyarapítsák a tagok számát, hogy az egyesület, mely oly nehéz küzdelem árán létesült, tovább virágozhassék. Részünkről ez alkalommal csak azon óhajításunknak adunk kifejezést, bár minden egyesületnek oly igazán önzellen, az egyet érdeket oly fáradhatlan buzgalommal ápoló tisztviselői volnának, mint az Orsz. Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek!

— **Rendőri hírek.** Betörések. Özv. Molnárné kálvária alatti lakásának éléskamrájába eddig ismeretlen tettesek e hó 12-én betörték és onnét élelmi szereket loptak el. — Szitnyatón Lestyánszky György mézárós házába is ugyanazon éjjelen beakartak törni eddig ismeretlen tettesek, de munkájukban meg lettek zavarva és megugrottak. — Tyuklopás. Elmult vasárnapról hétfőre menő éjjelen Novák József aranyműves rózsá-utcai lakásának udvarából hat tyukot loptak el — ismeretlen tettesek. — Lopás. Kőrös László főerdész kálvária alatti lakásából mult péntek virradóra ismeretlen tettesek a nyitott mosó konyhából egy kenyeret és egy 10 frt értékű rész üstöt loptak el. A nyomozás folyamatba tételt. — Tolvaj a padláson. Péntekről szombatra menő éjjelen a kálvária alatt cirkáloó őrjárt Molnárné házában padlásán világosságot vett észre és mire oda érték, a padlásról hirtelen egy ember ugrott le és gyors iramodásnak eredt. A rendőrök utána lőttek, de az ismeretlen eltűnt a sötétségben. — Véres verekedés György Lárán. Schwartz Lipót 16 éves suhanc összeveszett Moravszky Vincze György-tárnai lakosok és verekedés közben Moravszkyt egy kövel súlyosabban megsebesítette azután megugrott. A rendőrség keresi.

— **Vérengzés.** E hó 17-én este Steffultón Czenczik Alajos bányamunkás a feletti haragjában, hogy mint tanuk ellene vallottak, egy 20 cm. hosszú késsel összeszurkálta Priekob József, Priekob Józsefné és Pucsek János steffultói lakosokat mindannyiakat súlyosan megsebesítvén. Azután magát is megszurta és életveszélyesen megsebesítette. A nyomban kiszállott Kuti István rendőrkapitány és Dr. Kapp Jakab a tényállást felvették és intézkedtek az iránt, hogy a sebesültek a kórházba szállíttassanak. A vérengző tettest, súlyosan sebesítvén meg önmagát is, letartóztatni nem lehetett. Az ügy áttételt a helybeli kir. járásbíróshoz.

— **Tolvaj cigányok.** Istvánék Mihály hegybányái csendőrszervező ismét derék munkát végzett, amidőn kinyomozta a Berencesfalun Bertán és mások kárára elkövetett lopások tetteseit. Ezek berencesfalusi lengei és kecskési cigányok, kik egy bandát képezve több rendbeli lopást követtek el a vidéken. A jó madarak kézre kerültek és a helybeli járásbíróshoz lettek bekisérve. A lopott jószág is nagobbrészt megkerült és az orgazdák ellen is folyamatba tételt az eljárás.

— **Bekisért kereskedőség.** Kinos jelenetnek voltak szemtanúi azok, kik mult szerdán a terrasszon sétálgattak és látták amint Weisz Simon üzletéből egy kereskedőségét rendőr által lett a rendőrkapitányi hivatalhoz bekisérve. Az illető fiatal ember fehérneműeket tulajdonított el és már átadatott a kir. járásbíróshoz.

— **Kémény tűz** volt a mult héten a Kőrös-féle házban. A tűzet hamar eloltották és így nagyobb baj nem történt.

— **Bélabányán népgyűlést tartanak ma vasárnap,** mely gyűlés tanácskozási tárgyat főképpen az ott szervezendő orvosi állás es más bélabányai ügyek képezik. A népgyűlésről be fogunk számolni.

— **A bái nemzeti szövetség alakuló gyűlése.** Vármegyénk sőt Selmecz-Bélabánya városok törvényhatósága területén elsőnek alakuló meg a nemzeti szövetség e hó 14-én tartott alakult gyűlésén. A gyűlést az előmunkálatokat végező, a megye hivatalos s magán köreiben nagy közkezdveltségnek örvendő Sziklai József kir. posta mester s megyei biz. tag nyitotta meg s vezette, lelkes beszéddel üdvözlőlvén a szép szammal megjelenteket s vázolta a nemzeti szövetség célját elnöknek egyhangulag méltóságos Br. Nyáry Béla ur lett megválasztva, kit a megjelenésben betegség akadályozván, megbízottja által az elnökség elvállalását a gyűlés tudomására juttatja. A tisztikar következőkép alakult meg: Alelnök: Sziklai József, Titkár: Dr. Sztankay Ába, Jegyző: Baltik Pál, Pénztáros: Sztikay János, Ellenőr: Fabian Vendel, Farkas Rezső, Dr. Rosenfeld Zsigmond, biz. tagok: Toldy Zsigmond, Farkas Rezső, dr. Rosenfeld Zsigmond dr. Kolpaszky Pál, dr. Rózsa Zsigmond, Kiszely János. A bái nemzeti szövetség megalapításának érdeme tagadhatatlanul az egyesület alelnökét Sziklai urat illeti, ki fáradhatlanul dolgozott tiszta nemzeti érzéssel álvatva hónapokig, míg megalapította illetőleg biztosította az alakuló egyesületet — Sziklai urnak kettős érdeme van, ő nem született csak honosított magyar léteire tett és tesz sokjolyait mit sok született magyar negligál s megérdemli polgártársai általános becsülését

és szeretetét melylyel volt idegen léteire büszkén dicsekedhetik.

— **„Otthon”.** Lapunk irodalmi ajándékaról az „Otthon”-ról akarunk az új évnegyed alkalmával néhány szót ejteni. Előfizetőink tulnyomó részének már volt alkalma megismerkedni e rendkívül gazdag tartalmu, előkelő irodalmi színvonalon álló, díszes kiállítású folyóirattal, melyet mi jelentékeny áldozatok árán ingyen adunk előfizetőinknek (havonként egy vaskos könyvet) nem számítván fel egyebet, mint kezelési költségek fejében negyedévenként 1 mondd egy koronát. Lapunk előfizetői ilyen módon egy éven át 12 kötet könyvet kapnak, melyek tartalmát a legkiválóbb írók és művészek szolgáltatják. Oly páratlan kedvezmény ez, minőt még külföldön sem nyujt egyetlen lap sem az ő előfizetőinek. Örvendetes tudomás vétel végett közöljük t. olvasóinkkal, hogy az „Otthon” egyik közelebbi füzeté városunkkal fog behatóan foglalkozni és befogja képekben is mutatni városunk előkelőbb alakjait, valamint magának a városnak érdekesebb pontjait. Ez úgyben az „Otthon” szerkesztőségének egy tagja meglátogatja közelebb városunkat, hogy a szükséges adatokat beszerezze. Női olvasóinkat bizonyára érdekelni fogja, hogy az „Otthon” már a legközelebbi füzetekben nagyobb tért fog szentelni a divatrovatnak. amennyiben direkt összeköttetésbe lépve egy párisi divattalpal, ezzel egyidejűleg fogja közölni a divat legújabb és legérdekesebb újdonságait. Figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy az „Otthon” minden hat füzeté egy kötetet képez és bekötési táblák rendkívül díszes kiállításban lapunk kiadóhivatalában is kaphatók. Az új évnegyed alkalmával ismétellen melegen hívjuk föl t. olvasóink figyelmét nagybecsű irodalmi mellékletünkre, az Otthon-ra kérve, hogy az előfizetési díj beküldése alkalmával még egy koronát mellékelni sziveskedjék az előfizetési díjhoz, mert nem képzelhető, hogy csak egy előfizetőnk is akadjon, aki ezt a páratlanul kedvező ajánlatunkat igénybe ne vegye.

Selmeczai felfrissített friss ujság.

A mult heti közgyűlés rövidesen, békésen, de kellő tárgyilagossággal a következőket határozta:

Lesz honvédszobor, hogy mikor, hol mivel s mely eszközök által, az nem az ő dolga.

Lesz vasút, hogy mikor, hol, mivel stb.

Lesz szeretet- és árvaház ajándékpénzen, hogy hol? ez talány-nak van feladva a t. ez. publikumnak.

Lesz új zöld láda urak és hölgyek számára, hogy mikor? az mellékes, de lenni — lesz.

Lesz vízvezeték, hogy hol? — az tudadik; mikor? — az kevésbbé tudatik; hogy lesz-e víz? — az abszolote nem tudatik.

Lesz vigadó, hogy kipeíti? — az tudatik; miből? — az gondolatik; de hogy hol? — az még nem is sejtetik.

Lesz járványos kórház, hogy hol? — az tudatik; miből? az kétségbe vonatik, hogy minek? — az sehogysem értetik.

Lesz jobb fa, mikor? ha előbb a rossz és nedves eladatik.

Lesz kaszinó, hogy hol? az csak az égiek által sejtetik, de hogy lesz, azért a város husz évre jót áll, ha addig sem lesz meg, a jótállás megvonatik.

Lesz a piacon olesóság, ha sikerül a kofákkal megértetni a humanismus és a zseb közti arányosságot.

Végül mi nem lesz? Nem lesz potádó emelés, mig azt a potádót nem fizetők jónak és üdvőznek nem látják.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A selmeczibányai ág. hitv. lyceum épületének átalakítására a kidolgozott részletes terv és költségvetés szerint

kőműves- és napszámos-munkára	4924 frt 88 kr.
ácsmunkára	912 „ 67 „
tetőfedő-munkára	852 „ 17 „
bádogos-munkára	624 „ 10 „
asztalos-, lakatos-, üveges- és mázoló-munkára	1739 „ — „
vastárgyakra	1016 „ 88 „
kályhás-munkára	370 „ — „
szobafestő-munkára	240 „ — „
különbféle kiadásokra	1320 „ 30 „

összesen: 12000 frt — kr.

lévén előirányozva, felhivatnak a versenyezni óhajtok, hogy a fönnebbi átalakítás végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat „Ajánlat a selmeczibányai ág. hitv. e. lyceum átalakítására” felirással, legkésőbb 1899. évi április hó 10-ének délelőtti 10 órájáig, a nevezett lyceum igazgatójához czimezve, küldjék be. — Későbbben érkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlathoz az előirányzott összeg 5%-ának megfelelő bánatpénz készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirokban csatolandó.

A szóban forgó átalakításra vonatkozó műszaki művelet s az általános és részletes feltételek Sobó Jenő m. kir. bányatanácsos, akad. tanárnál (a központi akad. épület első emeletén) a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Az átalakítás f. évi június hó elején megkezdhető és augusztus hó végeig befejezendő.

A versenyárgyalás eredménye fölött az e czélból küldött végrehajtó-bizottság szabadon határoz s fentartja magának azt a jogot, hogy az ajánlattevők között, tekintet nélkül az ajánlati összegre, szabadon választhasson.

A lyceum igazgatója.

(Alapítottott 1830.)

MÁRKUS M. czukrászata
SELMECZBÁNYÁN Deák-Ferenc-utca 7./1., saját ház.

Ajánlja a nagyérdemű közönségnek, dus választékát,

== husvétii tojásokban, ==

olesó árak mellett, valamint kéri szíves megrendelését, a híres kalácsokra, az ünnepekre.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy

≡ nagy bevásárlási utamból ≡

hazaérkeztem és a

„Glücksthal Gyula utódja“ czég alatt vezetett

nagy áruházamat

a legújabb, legdivatosabb és legjobb minőségű árucikkkel

dusan felszereltem.

A midőn biztosíthatom a n. é. közönséget arról, hogy gazdag választéku áruházamban igen jutányos árak, pontos és szolid üzleti kiszolgálás, a legmodernebb igényeket is teljesen kielégítő, dús választéku áruk ezek között **női konfekciók és gyönyörű szövetek** raktáron tartása és eladása által mindkoron főtörökvésem leendő nagybecsült vevőim teljes meglegedését kiérdemelhetni, egyben kérem szíves pártfogását.

Kitünő tisztelettel

Weisz Simon.

Felhívás!

Több mint két éve annak, hogy Trauer Gyula ur üzleti követeléseit birói árverésen megvásároltam és még mindig vannak olyanok, kik ebbeli tartozásait nálam nem rendezték.

Teljes tisztelettel felkérem most ezeket, hogy tartozásukat nálam **15 napon belül** megfizetni, vagy rendezni szíveskedjenek, nehogy kénytelen legyek a törvényes eljárást igénybe venni.

Selmeczbánya, 1899. márczius havában.

Weisz Ignác, fűszerkereskedő.

Tavaszi

divat-jelentés!

Vagyok bátor a nagyérdemű közönséget arról értesíteni, hogy üzletemben a legújabb párisi és bécsi

női és gyermek-, tavaszi és nyári

model-kalapok

már beszereztettek

és azok a legfinomabbtól a legolcsóbbig, dús választékban raktáromban vannak.

Ajánlom ezenfelül gazdag választéku raktáramat, melyben különösen a legdivatosabb napernyők, bőr- és selyem-keztűk, fehérneműek, bőrczipők, férfi nemez- és szalma-kalapok, nyakkendők és sétabotok valóban jutányos áron kaphatók.

Tisztelettel kérem üzletem meglátogatását és biztosíthatom a n. é. közönséget a legszolidabb kiszolgálásról.

Női kalapok divatosítása és átformálása olcsón eszközöltetik.

Megköszönve az eddig is tapasztalt nagybecsült bizalmat, kérem azt továbbra is részemre fenntartani.

Kiváló tisztelettel

HERCZOG M.

Gyár: **ALSO-HAMOR** (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergasse 1. sz.

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben

Selmeczbányán alapított Geramb J. J. Unió

tulajdona,

saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,

mint asztaldiszket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket,) girandolokat, gyertyatartókat, serlegeket,

dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,

mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.

Új könyvnyomda.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség nagybecsült tudomására hozni, hogy **Selmeczbányán (Fő-téren, az u. n. Magasházban)**

„Pannonia-könyvnyomda“

czég alatt, a kor legfokozottabb igényeinek teljesen megfelelő

gyorssajtó-könyvnyomdát

nyitottam, melyben a legkisebb nyomdai munkától a legnagyobbig, bármily terjedelmű könyvek, táblázatok, hírlapok stb. kiváló gondnal, szakavatottsággal, a legjutányosabb árak mellett és a legrövidebb idő alatt készíttetnek el.

Midőn könyvnyomdám megnyitására a mélyen tisztelt közönséget értesíteni szerencsém van, tisztelettel kérem, hogy egy próba-megrendeléssel megtisztelni kegyeskedjék. Lankadatlan ifju erőm és több nagy városban szerzett szakismereteim minden eszközzel igyekezni fogok mélyen tisztelt megrendelőim kívánalmainak és igényeinek teljesen megfelelni.

Magamat a mélyen tisztelt közönség jóindulatába és szíves pártfogásába ajánlva vagyok,

teljes tisztelettel

„Pannonia-könyvnyomda“

(tulajdonos: Blayer Adolf.)